

да го оубіємъ; говоримъ штецъ: заповѣдамъ ти во имя Господа Іисуса, да се загубишь въ тѣка, и никомъ зло да не оучинишь, кой почита пресвятая Богородица, и той часъ се загуби діаволъ, а разбойнико падналъ на ноги дѣховниковы, и мѣ благодарилъ за такова добро, що мѣ оучинилъ, и казалъ предъ сѣте свои грѣхове, и шиде оу монастырь, и тамъ живѣалъ вогошгоднѣ, и прейде на вѣчна животъ. Видите любезни братіа, колкѣ сила има молитва, а повѣше поможь пресвятая Богородица, еже молитвами и мы да оулучимъ, аминь.

Ч У Д О 57.

Ш оубогой вдовицѣ, еже дѣшъ пріятъ пресвятая Богородица; а когатомъ при смѣрти предсташа бѣшъ,

Имало во еднѣ епархія единъ попъ, веднѣшъ викнале го, да причѣсти еднѣ сирота женѣ, и едного богатаго человека, попъ не марилъ женѣ; зашо е была вдовица и сирота: и шисѣлъ къ богатомъ, и когатого причѣстилъ, и го оутѣшавалъ, се надѣвалъ, да мѣ нешо штави, и дойдѣ дрѣгий прѣтенъ, говорилъ: она е при смѣрти; а попъ какъ гордъ и сребролюбивъ не шисѣлъ; ималъ іеродіакона благочестива, видѣлъ, зашо попъ нещѣ, да иде, молилъ го, да мѣ даде бола, да а онъ причѣсти; и мѣ далъ ишнѣ, шисѣлъ діаконъ со святая тайны къ вдовицѣ, той былъ сиромѣхъ со стѣка, а когатъ оу добродѣтели: нашѣлъ онамъ сирота, дѣка лежи на еднѣ рогозина, не мала, кой даи стѣри ишметъ, какъ на когатіш; но помѣшница на сиромѣси, коа е скѣрш дошла сошъ многѣ дѣвицы, сѣсть Богомѣти, и тѣ дѣвицы врисале потъ на болната, и іа враниле въ мѣхи, и іа хладиле; видѣлъ това іеродіаконъ, се чѣдилъ; и се